

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΘΟΥΡΙΟΝ

Ζώστε, ζώστε τ' ἄρματά σας
μεγαλόψυχα παιδιὰ,
νὰ τιμήσετε τὴν Πατρίδα,
νὰ γλυτώσετε τὴ σκλαβιά.

Ὅλοι τρέξετε προθύμως
καὶ κανεὶς μὴν ἀρνηθῇ
τὴ βοήθεια τοῦ νὰ δώσῃ
ἡ Ἑλλὰς ν' ἀναστηθῇ,

Ποῦ τὴ νέκρωσε ὁ φθόνος
τῶν μεγάλων κι' ἰσχυρῶν
καὶ ἡ χεὶρ ἡ δολοφόνος
πολεμίων βδελυρῶν.

Θυμηθεῖτε
σὰν φορεῖτε
τοῦ πολέμου τὴ στολὴ,
πῶς ἡ γῆ δὲν ἔχει βγάλει
ἐνδοξότερη φυλὴ.

Θυμηθεῖτε πῶς ὑπάρχει
ιερό σας φυλαχτὸ,
τὸ σκοινὶ τοῦ Πατριάρχου,
νὰ ἐλπίζετε σ' αὐτὸ.

Θαρραλέοι σηκωθεῖτε
μὲ τὸ βῆμα σας ταχὺ
καὶ γενναῖοι προχωρεῖτε
μὲ τοῦ Ρήγα τὴν εὐχὴ.

Δείξετέ το στὴν Εὐρώπῃ
ποῦ μὲ λόγια μᾶς πλανᾷ,
πῶς δὲν ἔπαψ' ἡ Ἑλλάδα
νέους Διάκους νὰ γεννᾷ.

Παλληκάρια μου ἀκμαῖα,
ἀκλουθήστε τὸν Ἐντοῦ,
τὴ γλυκειά σας τὴ σημαία
νὰ τιμήσετε παντοῦ.

Καὶ στὸ διάβα σας ν' ἀκούτε
κατὰ βρόχο ν' ἀντηχῇ,
«πάντοτε θὰ ζῇ μεγάλη
τῶν Ἑλλήνων ἡ ψυχὴ.»

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαροῦς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος!

Γ.— Ζήτω τοῦ τέλους πάντων
τώρα ποῦ τὰ κατάφερε ὁ γίγας τῶν γιγάντων
νὰ φέρῃ τὰ Βαλκανικὰ σὲ συμμαχία ὅλα.
Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἐμπρὸς τὰ τηλεβόλα
κι' ἄς μᾶς μεθύσῃ θόρυβος λογχῶν κι' ὑποκοπάνων
ἀφοῦ δὲν πρόκειται, Μαροῦ, περὶ κουτσουνοπιάνων.

Μ.— Τρέμετε, τοῦρκοι, κι' ἔφτασε τὸ μαῦρο σας τὸ τέλος.
Ἄλλος δὲν ἦτανε γιὰ σᾶς παρὰ ὁ Βενιζέλος.
Ἄλλοίμονό σας, γκέγκηδες, τί ἔχει νὰ σᾶς κἀνῇ!
Ὅλοι σας ἐχαθήκατε!
Μὴ λέτε πῶς εὐρήκατε
τὸ γέρω Ντεληγιάννη!

Φώναζε γιὰ τὸν πόλεμο καὶ μὴ φοβᾶσαι, Γιάννη.
Μὲ τρεῖς ἐσυμμαχήσαμε καὶ τώρα ποῖος μᾶς πιάνει!
Μαζὺ μας εἶν' οἱ Βούλγαροι, μαζὺ μας ἡ Σερβία,
μαζὺ τὸ Μαυροβούνιον, Βαλκανικὴ Γκρᾶν Βία
ποῦ θ' ἀλαλιάσῃ κι' ἡ Τουρκία καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη
τώρα πῶς γνωμίσουμε κι' οἱ τέσσαροι διαόλοι.

Μωρὲ δουλειὰ πῶς κάρωσε ὁ τρομερὸς Λευτέρης!
Αὐτὸ θὰ πῇ πολιτικὸς, αὐτὸ θὰ πῇ νὰ ξέρῃ
νὰ βάνῃς νὰ χορεύουνε τὸ Εὐρώπης τὸ ἄλουποῦδες.
Θὰ μπουνε τώρα στὴ Βουλὴ κι' ἡ Κρητικὴς ἡ κοῦδες,
κηρύττομεν τὴν ἑνωσὶν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου
κι' ἂν σοῦ βαστάῃ μίλησε Ναρουδαγγιὰν πασσᾶ μου!

Γ.— Μὰ ἡ Εὐρώπη βρὲ Μαροῦ;

Μ.— Διᾶλεπαρ' τὴν Εὐρώπῃ!
Μὲ τὴν κοροϊδίαν τῆς ἐσκάσαν' οἱ ἀνθρώποι!
Κι' ἂν ἐννοεῖ νὰ ἡμεθα σὶὰς προσταγὰς τῆς δοῦλοι,
στὴ μύτη θὰν τῆς ἐμποῦμε οἱ τέσσαροι μπουμποῦλοι
κι' ὅπως τὰ φέρῃ τᾶφες τὰ πράγματα ἡ τύχη.

Γ.— Μωρὲ κι' ὁ Ἄγγλος φτέρνεταί κι' ὁ Γάλλος ξεροβήχει
κι' οἱ ἀστυκροί σου τὸν φῆτε καὶ τὸν λένε τὸν φῆτε.

Μ.— Αὐτὰ δὲ μὴν σκεφτόμενε καὶ ἄλλω τοῦ κεφάλι.
Ἐγὼ μὲ τσοῦ συμάχους μου θὰ βγῶ ἐν παρατάξει
κι' ἄλλοι μὴν τὰ λένε καὶ μὲ στὰ βροχὰ καὶ τὸν φῆτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἐμπρὸς μὲ τὴν τορπύλλη
νὰ τὴν ξαναγυρῶσουμε κι' αὐτὴν τὴν βρωμο-Πύλη

πού περιπαίζει και γελά
 με την άνορθωσή μας
 και δεν απάντησε καλά
 στη διακοίνωσή μας.

Πεφλημένη μου πατρίς,
 έσυμμαχήσαμε με τρεις
 κι' ημέρα δόξης φθάνει.
 Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος και μη μου πής βρὲ Γιάννη
 ν' ακούσω και να σεβαστώ του Μπερτοχλὶδ τὰς προτάσεις
 γιατί με δσα κι' αν μου πής, τὰ λόγια σου θα χάσης.
 Τώρα που την καργάησα την παληοκαρμπίνα,
 ούτε ο Μπερτοχλὶδ με κρατεί ούτε η Μπερτοχλιδίνα!

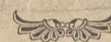
Μη μου νερόννης τὸ κρασί
 παρ' όπλιζώσουνε και σὺ
 κι' έλα να με συνδράμης
 και μὴν τολμήσης νὰ μου πής νὰ φοβηθῶ Δυνάμεις
 γιατί κατὰ την έξαψη πόπῃρα, πατριώτη,
 δὲν έννοώ νὰ φοβηθῶ μήτε και τὸ Δεσπότη.

Τώρα που μ' ώργανώσανε οί άγγλοι και οί γάλλοι,
 θέλω νὰ κάμω πόλεμο νὰ κατακτήσω χώρες.
 Καί ξέρεις πῶς μου φαίνεται ὁ τουρκος ; Πορτογάλι
 που θὰν τοῦ δίνω μὲ κλωτσιὰ και θὰ κυλάη... ὦρες.

Γ.— Ζήτω λοιπόν που ένεκα τῶν σοβαρῶν συμβάντων,
 ή στάσις μας ή άψογος αλλαξει τέλος πάντων
 και κίνησις πολεμική στο κράτος μας θα γίνη
 που έφεδρος άπρόσκλητος κανένας δὲν θα μείνη
 άλλ' όλοι θα προσέλθωμεν εἰς έθνικήν θυσίαν
 πιστοὶ εἰς ὃν άνεύρομεν πολιτικὸν μεσίαν.

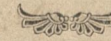
Μ.— 'Επιστρατεία γενική' ὁ γίγας δὲν μπορεί.
 "Όλο τὸ 'Εθνος βρίσκεται στο πόδι σηκωμένο.
 Δὲν έμεινε παληάλογο, δὲν έμεινε μουλάρι
 που νὰ μὴν τῶχουν έτοιμο και διοργανωμένο.
 Καθ' όλα εἴμαστ' έτοιμοι και πλήρεις πανοπλήρεις
 που μπάστα νάχης ὀρεξι και γούστο γιὰ νὰ δείρης.

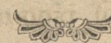
Γ.— 'Επιστρατεία γενική' ὁ γίγας δὲν θα παίξη
 κι' αν ήλικίας προσκαλεῖ προσώρας δεκαέξη,
 κι' άλλες πολλές τὸ σχέδιο νομίζω πῶς θα πάρη
 που κι' οί αἰδεσιμώτατοι θα γίνουνε φαντάζοι,
 τὰ ξίφη ν' ανασύρουνε κι' αὐτοὶ ἀπὸ τὰς θήκας
 και καθ' ὁδὸν νὰ ψάλλουνε κατὰ βαρβάρων νίκας.

Μ.— Τὶ δίψα πῶχω γιὰ καυγὰ !
 Τὶ άχι, τὶ μαράζι !
 "Αν εὔρω τὸν Κερίμ άγὰ
 με τὸ μπουκοτάζι,
 που μέσ' ἀπὸ τὰ πρόπερσι κουκκιά τοῦ μαγερεῦω,
 ἀπάνου στ' στομάχι τοῦ τρεις ὠρες θα χορεῦω.

Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος κι' ας μὴν ακούσω μάνα
 νὰ κλαίη πῶς ὁ γιόκας της ξυπνάει με τὴ διάνα,
 οὔτε και σεις ή γηόπαντρες νὰ κλαίτε με γενάτι
 πῶς χάνετε τὸ σύζυγο μέσ' ἀπὸ τὸ κορεββάτι
 γιατί δὲν πρέπει νάχουνε γιὰ τοὺς πολέμους γκρίνα,
 γυναίκες που κατάγονται ἀπὸ τὴ Μπουμπουλίνα.

'Επιστρατεία γενική
 που θα φορέσουμε χαλί
 άνεξαιρέτως όλοι
 κι' εἰνὸι που θὰ πίνουνε ἔθνοτρονὰ στην πολι
 παρακαλοῦνται νάχουνε τὸ νοῦ τους σιὰς κυρίας
 γιατί συμβαίνουνε πολλὰ ἐν ὧρα έφεδρείας.
 Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος, ζήτω και ή συμμαχία
 που ή καμμιὰν ἀπίστευτη θα γδῆς ἐπιτυχία,
 ή θυμωμένους, βρὲ Μαρή, τοὺς Εὐρωπαϊοὺς οὐλοὺς,
 με σκούβες νὰ σαρώνουνε άβέρτα τοῦ μπουμπούλους.

Γ.—

Ὁ Μαρῆς ὁ πολεμάρχης,
 κι' ἕνας ὑπονοματάρχης.

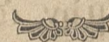
Μ.— Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος...
 Γ.— Γιὰ στάσου πατριώτη !
 Κυττάζω τὰ ἐντάλματα και μοῦ προκύπτει ὅτι,
 ανήκεις στην άπογραφή τοῦ ἐνηακόσια δέκα.
 Μ.— 'Εμένανε μ' άπόγραψε στο Σύλλογο ή Μέγα
 ένεκα πῶχουμ' έκλογές και πρέπει νὰ ψηφίσω
 και συνεπῶς κωλύομαι νὰ σε ακολουθήσω.

Γ.— Μαρῆς 'Αλαφροκέφαλος δὲν εἶναι' τ' ὄνομά σου ;
 Μ.— Βεβαίως...
 Γ.— Δίνε του λοιπόν νὰ πῆς στο Σύνταγμα σου
 χωρίς πολλές χρονοτριβές και διαδικασίας.
 Μ.— Μὰ εἰμ' ανίκανος ἐγὼ πάσης υπηρεσίας
 Γ.— 'Εγὼ σε βρίσκω μάχιμον τοῦ ἐνηακόσια δέκα
 κι' ανίκανος αν ήσουνε δὲν έπερνες γυναίκα.

Μ.— Θὰ πῆς στο ἔκτον Σύνταγμα τετάρτη, διλογία.
 Μωρὲ δὲ βλέπεις χριστιανὲ πῶς μ' ἔκαμ' ή Βλαχία,
 πουν' τὸ κορμὶ μου σάφαλο κι' ή τσιτέρα μου λεμόνι;
 Γ.— Στην "Αρτα βρίσκεις τὸν 'Εντοῦ και σε διοργανώνεις.
 'Επίτηδες τὸν έφερε ὁ ὑπουργὸς τοῦ κράτους
 νὰ οργανώη στο στρατὸ ἐφέδρους αδυνάτους.

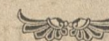
Μ.— Καμμία διοργάνωσι δὲν δέχεται ή κοιλιά μου
 και νὰ μ' αφίσσης ήσυχο νὰ πάω καμηλιά μου
 κι' ἐπὶ ποδὸς μὴ με κρατῆς μ' αὐτὰς τὰς ὑγρασίας.
 Γ.— Κάνεις λοιπόν αντίστασι κατὰ τῆς ἐξουσίας,
 και κατὰ τοῦ Συντάγματος τ' αναθεωρηθέντος
 και κατὰ Διατάγματος ἐπείγον ἐκδοθέντος;

Μ.— 'Αντίστασις ἐκ μέρους μου καμμία δὲν υπάρχει.
 Γ.— Τότε γιατί δὲν ακολουθῆς τὸν ὑπονοματάρχη
 παρὰ μοῦ λὲς φλασκόλογα νὰ χάνουμε τὴν ὥρα;
 Μ.— Μὰ εἰν' ανάγκη δηλαδή νὰ με συλλήψης τώρα;
 Γ.— "Αμ' πότα βρὲ κορόϊδο θέλεις νὰ περιμένω ;
 Δὲν έμαθες πῶς έχουμε τὸ κράτος ἐκθεμένο
 με Σέρβους και με Βούλγαρους και με Μαυροβουνίους
 περὶ διαταράξεως εἰς χώρας Βαλκανείους ;

Μ.— Τὸ έμαθα και χαίρομαι γιὰ τὴν ὁμοσπονδία,
 αλλά δὲν πάω πουθενά.
 Γ.— Θὰ πάμε συνοδία.
 Μ.— Μὴν ἐπιμένεις άδικα. Εἰμ' άλλος. Κάνεις λάθος.
 Γ.— 'Εσένανε δὲν ξέρω γῶ, ζαγάρι; κατὰ βάθος ;
 'Εσὺ μονάχα τὴν πουλεῖς τῆς μούρλιας τὴ βατσίνα.
 Τράβα λοιπόν με τὸ καλὸ μὴ δγάλω τὴ σπαρτσίνα
 και δέσμιον διὰ χειρῶν σε στείλω με τὴ βία
 νὰ σε κρατεῖ ἐνέχυρον ή σύμμαχος Σερβία.

Μ.— Δὲν εἰμαι τῆς άπογραφῆς, βρὲ μάτια μου, τῆς νέας.
 Δὲν με θυμάσαι ποῦμουνα στην Κούτρα δεκανέας;
 'Αδίκως κοντραστάρουμε κι' οί δύο σάν κοράκοι.
 'Εγὼ μαι συνομβλικος με τὸν Καδάζαράκη
 που πρέπει νὰ εξαγληθεῖν κι' οί Σέρβοι κι' οί Βουλγάροι
 γιὰ νὰ μπορῇ τὸ σχέδιο ἐφέδρους νὰ μᾶς πάρη.

Γ.— Δὲν πείθεσαι ;
 Δὲν πείθομαι. Μὰ βρίσκεσαι σε πλάνη.
 Μ.— 'Εγὼ θαρρῶ πῶς τὸ Μαρή τὸν πῆρες γιὰ τὸ Γιάννη.
 κι' ἀντὶ νὰ πᾶς σ' ἐκείνονε, ἐξέσπασες σ' ἐμένα.
 Γ.— Μὰ νὰ συλλήψω πρόκειται ἀπὸ τοὺς δυὸ τὸν ἕνα !
 Συντάχτης εἶναι κι' ὁ Μαρῆς, συντάχτης εἶν' κι' ὁ Γιάννης.
 Μ.— "Ότε λοιπόν διακρίνεις τὸ πῶς ὡπλ. δὲν λᾶνε ;
 Γ.— Καμμιὰν

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΘΟΥΣΙΟΥ

κι' ὁ νοματάρχης πιάγεται ἀπὸν τὸ γαμπὰ του,
 μὰ κείναι τὸν αὐτὸν και φεύγει σὺν τῇ τῇ
 κι' εἰμειν' ὁ χωροφύλακας με τὸ γαμπὰ στο χέρι.)

Σεισμοί τρομακτικοί, άντιβαλκανικοί.

Μέσα στην αναστάτωση
και την επιστρατεία,
έξαναρχίνησε κι' η Γη
τὰ πρώτα της άστειά.

Κι' ότι καθένας άρχιζε
τὸ σπῆτι του νὰ φτιάγνῃ,
άρχιζει και τὸ έδαφος
τὰ ἴδια νὰ μᾶς κάγνῃ.

Ένα σεισμὸ καινόργιονε
μᾶς κάνει τὸ Σαββάτο,
π' ὅλη μου τὴ συνείδησι
τὴν ἔχει ῥίξει κάτω.

Μὰ τ' εἶν' αὐτὰ τὰ πράγματα!
Νὰ μὴν περνᾷ μομέντο
ὅπου νὰ μὴν εὐρίσκεται
ὁ κόσμος σὲ σπαδέντο!

Φέρμῃ καμμιὰ στὴ θέσι της
δὲν ἔχει μείνει πέτρα
κι' ἔπρεπε ἡ Κυβέρνησις
νὰ λάβῃ κάποια μέτρα!

Νὰ στείλῃ ὅπωςδὴποτε
κανέναν άστρονόμο,
νὰ γδῇ ποιὸς εἶναι κάτωθε
και μᾶς κουνεἰ τὸ δρόμο.

Νέος σεισμὸς τὴν Παλιχὴ
τὴν ἔκαμε σαλάτα
δὲν ἔμεινε σκαρπόξυλο
μέσ' τὰ Μονοπωλάτα.

Άλλὰ ἐνὼ τὰ γκρέμισε
και τᾶκαμ' ὅλα τρίμμα,
ἐσώθη ὡς ἐν θαύματος
τῆς ἐκλογῆς τὸ τμήμα!

Έκεινο ποὺ ὑπὸ φαεινὰς
νυκτερινὰς συνθήκας,
πολλὰς ἐνδόξους ἤρατο
Μονοκρυσίους νίκας.

Τὶ τρόμος μέσα στὸ Βουνί,
τὶ χάρα στὰ Χαιριάτα!
Όλη τὴν ἔξερίζωσε
τὴν ἔψιμη πατάτα.

Νέα ὁρμὴ και δύναμις
τοῦ σεισμικοῦ στροβίλου.
Πάει τὸ σπῆτι τοῦ Καλοῦ
και τοῦ παπᾶ Μουδῆλου.

Ποῦ πρὶν ἂν τῶξερ' ὁ παπᾶς
τὸ σπῆτι ν' ἀφορέσῃ,
μ' ὅσους σειμούς κι' ἂν ἔκανε
ποτὲ δὲν ἦθε πέσει.

Στὴν Ἀγιάθελῃ ἔκαμε
ζημιὰς κι' ἔχει μεγάλες.
Ἡ Λιμεράτειος ἀγρολή
θέλει σοφίτες ἄλλες.

Τὶ ἀλιτήριοι σεισμοί
κάθε μομέντο και στιγμῇ!
Τὸ κέντρον ἀπ' τὴν ὁστρία
ἐπῆε στὸν Πουνέντε

ΣΩΝΕΤΤΟ

ΠΡΩΣΩΠΟ - ΨΥΧΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΘΕΩΜΠΑΙΧΤΗ
(ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΟΥ ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ)

Στὲς φλέβες σου φαρμάκι και χολή
Άντὶς γιὰ τὸ αἷμα ῥέει, θεομπαίχτη, πλάνε,
Κι' ἐνῶ τὸ στόμα γιὰ θρησκεία μιλεἰ,
Λύσσας ἀφρούς τὰ χεἶλη σου σκορπάνε.

Εἶσαι ἀφ' τῶν Φαρισαίων τὴ φυλῇ,
Ποῦ τοῦ Χριστοῦ τὴ σταύρωσι θυμᾶνε.
Και μίση μόνον ἡ καρδιὰ σου κλεἰ,
Όσᾶν ὀχρὲς, ποῦ στὴ φωλιά τους νᾶνε.

Κάνε νηστεῖες, ἀγύρτη, και σταυρούς...
Γέλα τῆς γυναικοῦλες μὲ τὰ ψέματα...
Και μάνιζε ἐναντίον στοὺς ἄσεβεῖς.

Πλὴν μὰ τὴν σκοτεινοὺς ποθεῖς καιροὺς !!
Και μάταια διψᾷς γι' ἀπίστων αἵματα !!
Τὴν ἔπαδες !! ἀργὰ νὰ γεννηθῇς.

Μικέλης Ἀβελίχος.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΜΕΝΟΥΣ

Ένῳ θὰ στέκουν Ἕλληνες και Τοῦρκοι ὀπλισμένοι
ἐκεἶ ψηλὰ στὰ σύνορα μὲ βλέμμ' ἀγριοπὸν
ἐνῳ τῶν ὅπλων οἱ μοχλοῖ θὰ ἦναι τραβηγμένοι
και θᾶχουν οἱ ἀντίπαλοι τὸ γκρᾶ ἐπὶ σκοπὸν,
γιὰ φαντασθῆτε ν' ἀκουσθῇ μία φωνή «Ὀπλῖται!
Παύσατε πῦρ μεταβολὴ κι' εὐθὺς διαλυθῆτε ! »

Φλάκ - Φλούκ.

και λένε πῶς ἐσκόρπισε
τὸ σπῆτι τοῦ Ἀμέντε.

Κι' ἡ θαυμασία ἔπαυλις
τοῦ φίλου μου Τσετσέλη,
γερό ἐπιδιόρθωμα
λένε κι' αὐτὴ πῶς θέλει,
ἀλλὰ γι' αὐτὰ τοῦ Παναγῆ
τ' αὐτὶ του δὲν ἰδρώνει.
Μὲ γάντια Μαρσελίεζικα
τὴ ματαστερεώνει.

Σεισμὸς τερᾶσσει τὴν Μονὴν
τῶν θεῶν Κηπουραίων,
κι' ἐπῆλθε στὸ καμπαναριὸ
τὸ τέλος τὸ μοιραῖον.

Έσκόρπισε και τὰ χεἶλᾶ
ποῦσαν οἱ καλογῆροι,
και ὁ πατήρ Σοφρώνιος
δὲν ἔχει ποῦ νὰ γείρη.

Τὶ ἀδιάκριτοι σεισμοί
κακὴ ψυχρὴ τους μέρα,
π' οὔτε και τὸν ἡγούμενο
τὸν ἀγαθὸν πατέρα,
δὲν ἔννοοῦν νὰ σέδωνται
μῆτε και τὸν κελάρη,
ποῦ κατὰ θεῖον θέλημα
ἀνοιγοκλεἰ τ' ἀρμάρι!

Ξανάρχις' ὁ σπασμὸς τῆς γῆς
τῆς πρὸ πολλοῦ λυσώσης
και νέας τώρα θάχουμε
σεισμοπαθῶν δηλώσεις

Σεισμοπαθεῖς προσέρχονται
καινούργοι κάθε μέρα
κι' ὁ Βέγιας συλλογίζεται
πῶς θὰν τὰ βγάλῃ πέρα.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ (ΕΙΚΟΝΕΣ)

I
Πέθαν' ὁ μαῦρος γέροντας,
ἐπέθανε και πάει!
Ό ὠριμὸς του θάνατος
κανένα δὲν λυπάει!

Μόνο πικρὴ ἐντύπωσι
ἀφίνει στὸν καθένα,
π' ἀπὸ τοῦ γέρον τὰ παιδιὰ
δὲν ἔμεινε κανένα,
στὴν τελευταία του πνοῇ
τὰ μάτια νὰ τοῦ κλείσῃ
και τὸ ψυχρὸ του μέτωπο
μὲ πόνον νὰ φιλήσῃ!

Κανένα δὲν εὐρέθηκε
παιδί στὸ θάνατό του!
Γυναῖκες ἀσηκώσανε
τὸ ξυλοκρέβατό του!

Γυναῖκες ἐβαστούσανε
τὰ νεκρικὰ κερὰ
Γυναῖκες σκάφτουν ἄβαθο
τοῦ γέροντα τὸ μνήμα.
Φύγαν' οἱ νέοι! Ῥήμαξαν
και χῶρες και χωριά.
Στὰ ξένα τοὺς ἀλάργεψε
τ' ὠκεανὸ τὸ κῦμα!

II
Έδωθε φεύγουν ἑκατὸ
ἐκεἶθε φεύγουν χίλοι
και μένουν ἡ ὁμορφονῆς
ξανθομαλλοῦσες, καστανῆς
μὲ τὸν καῦμὸ στα χεἶλη.

Μένει τ' ἀμπελὶ μέσ' ὁ
κι' ἄσπαρτο τὸ χωράφι.
Τὸ κατ' ἐργασίαν καὶ
πὲρὰ στὰ ξένα μὲ σπουδὴ
διψῶντας τὴν ἐλπίδα

Όλοι πετοῦνε σὰν ψυχὲς
στοῦ λυχνarioῦ τὴ λάμψι

μὰ καὶ ποῦ τρέχουν μὲ χαρὰ
στὸ φῶς τοῦ λύχνου τὰ φτερά
ἡ κάθε μιὰ θὰ κάψῃ!

Παῦ' ἡ φλογέρα τοῦ βοσκοῦ
πῶστόλιζε τὸ λόγγο.
Έφύγαν ὅλ' οἱ μπιστικοί
και βόσκουν στὴν Ἀμερικῇ,
στὸ Τράνσβαλ και στὸ Κόγκο
κι' ἀφήσαν' ἔρημῃ τὴ γῆ
ποῦχε τὴ μύρια χάρι,
νὰ κινδυνεύῃ νὰ μὴ βγῇ
στὸ χῶμα τῆς χορτάρι!

Χωριάτης.

ΣΚΕΥΕΙΣ

Πῶ, πῶ τ' ἤθελε γίνεται
μ' αὐτὲς τῆς ἐφεδρείας,
ἂν ἡλικίας κλήρωσι
ἐπέρναν' κι' ἡ κυρίες!

Άλλος.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

«Μελλήσεται δὲ ἀκούειν πολέμους
και ἀκοὰς πολέμων. Έρεθθήσεται γὰρ
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος και βασιλεία ἐπὶ βασι-
λείαν και ἔσονται λιμοὶ και λοιμοὶ και
σεισμοὶ κατὰ τόπους. Πάντα δὲ ταῦτα
ἀρχὴ ὧδίνων.»

Αὐτὰ γράφει ὁ θεῖος εὐαγγελιστὴς
Ματθαῖος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς πλη-
ρέστατα σύμφωνοι. Οἱ πόλεμοι ἐπῆλ-
θον ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς σειμούς
κατὰ τόπους και τώρα περιμένομεν ἀ-
πὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἀκούσωμεν
τὸ ἐξ οὐρανῶν σάλπισμα τὸ ἀναγγέλον
τὴν συντελείαν τοῦ αἰῶνος διὰ Παντο-
κράτορι τοῦ Ἀπατάγματος.

Και αὐτὸ δὲν μὲ ἀνησυχεῖ καθόλου,
διότι οὕτως ἢ ἄλλως, ἔπρεπε νὰ συμ-
βῇ μίαν ἡμέραν και τὸ ἐπείμενα. Στε-
ροχωροῦμαι ὅμως πάρα πολὺ, μὲ τὸν
περιεργὸν αὐτὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος δὲν
θέλει νὰ ἀντιληφθῇ τὰ πράγματα ὅπως
ἐγὼ τὰ ἀντιλαμβάνομαι, ἀλλ' ἐξακολου-
θεῖ νὰ ἐνδιαφέρεται και νὰ συζητῇ ζωη-
ρώτατα περὶ τῆς πολεμικῆς καταστάσε-
ως, προμαντεύων τὴν σάσιν τῆς Ρωσ-
σίας, σχολιάζων τὴν συνάντησιν τῶν
δύο ἀρχικαγγελιστῶν, και ἀποστελλων
κατὰ βοῦλησιν εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα
τὸν ἑλληνικὸν στόλον.

Τὶς ἡ ἀνάγκη νὰ καταγίνεται εἰς τὴν
συζήτησιν τῶν γεγονότων αὐτῶν, ἀφοῦ
εἶναι πλέον ἢ βέβαιος ἐκ τῶν εὐαγγελι-
κῶν συμπτώσεων, ὅτι λίαν προσεχῶς ἔ-
πέρχεται ἡ ὀριστικὴ διάλυσις τοῦ σύμ-
παντος;

Εὐρίσκω ὅμως πολὺν περιεργότεραν
τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία πιστεύει και
αὐτὴ τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον και ἐν τούτοις
δὲν θέλει νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα
πρὸ τοῦ θανάτου τῆς, ὅπως κάμνουν
ὅλοι οἱ καλοὶ χριστιανοὶ και ἰδίως οἱ
γέροντες θεῖοι.

Έγὼ τουλάχιστον, σὰς ὀρκίζομαι ὅ-
τι ἀνυπομόνως περιμένω αὐτὸ τὸ σάλ-
πισμα διὰ νὰ ἡσυχάσω.

Προχθὲς, παρ' ὀλίγον νὰ πιστεύσω,
ὅτι ὁ διακαὴς πόθος μου ἐπραγματο-
ποιεῖτο! Εἶχα ξυπνήσει ὀλίγον ἀργά,
ποῦ ἀκούω ἔξαφνα ἓνα ἤχον σαλπίσ-
ματος ἐρχόμενον ἀκριβῶς ἐξ ἀνατολῶν
ὅπως κανονίζει τὸ εὐαγγέλιον, και εἶπα
« Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐπὶ τέλους ! »

Φαντάζεσθε ὅμως τὴν ἀπογοήτευ-
σιν μου ὅταν ἀντιλήθω περὶ τίνος
πρόκειται.

Ποῦ ἡ σαλπὶς τῶν ἐφεδρῶν τοῦ δη-
μοῦ ἡμῶν, ὡς καὶ κατὰ τὸν νόμον τοῦ
τοῦ ἀνωμαλῶς εἰς τὴν πόλιν, ἐπιδεικνύ-
νται τὴν ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν διὰ τὸν
πόλεμον!

Ό Μυστικός.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΕΣΣΑΔΟΣ

Τάχω τάμα να πηγαίνω
σε κανένα πανηγύρι.
Πήγα και στο Σταυρωμένο
το γυναικείο μοναστήρι.
Κι' ήρθαν τούφες συφραζέτες
μέ τους κότσους νουβωτέ,
βράκες, φούστες, τουαλέτες
που δεν τζ' είχα 'δὴ ποτέ.
Κι' είδα πώκαμε την πρώτη
του Ριχάρδου το κολάρο,
κι' είδα κι' έναν Παναγιώτη
που να μαυρός σαν το χάρο.
'Επιτύχαν το λαχείο
που 'δραν από το Χαριτούμι
και ελλάζονε κι' οι δύο
κάθε μέρα και κοστούμι.
Τέλος πάντων ἀφ' τῆ φέστα
δὲν μᾶς ἔλειψε κανείς
κι' ἤρθε μ' ὅλα του τὰ γκέστα
κι' ὁ Γιαννάκης ὁ Τζανῆς.
Με κατάνυξι θαυμάζω
τούς γλυκύφθογγους ψαλμούς
μὰ κι' ἐκστατικός κυττάζω
ἀλαβάστρινους λαιμούς.
Και μ' ἐθάμπωσε κι' ἐφέτο,
ὅπως πάντα με θαμπώνει,
τὸ παράσημο στὸ πέτο
τοῦ παπᾶ τοῦ Πολυχρόνη.
'Ο Μαῦρος.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— Τι λέτε καλὲ ! Δεκατέσσαρες ἡ-
λικίες ;
— Μάλιστα κυρία μου. Καὶ τὴν ἐ-
θνοφρονὴν ἀκόμη.
— Τὴν ἐθνοφρονὴν ; ... Μὰ αὐτὸ
εἶναι φοβερόν ! Δὲν ὑποφέρεται δηλα-
δὴ ! Θὰ φύγῃ ὅλος ὁ κόσμος. Καὶ ἐ-
γὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς νὰ βλέ-
πω κόσμον. Δι' αὐτὸν τρώγω, δι' αὐ-
τὸν ντύνομαι, δι' αὐτὸν ἐξέρχομαι τα-
κτικά. "Ολοι, ὅλοι θὰ φύγουν !
— Μὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φύγουν
ὅλοι. Θὰ μένουν ἀρκετοί. 'Εν ἀνάγκῃ
χοροῦ, παραδείγματος χάριν, πάν-
τοτε θὰ εἶδον οἱ ἀπαράτητοι διὰ
νὰ σχηματισθοῦν δύο ἢ καὶ τρεῖς
καρῶ.
— Καὶ τίς ἡ ἀνάγκη, σὰς παρακα-
λῶ νὰ γίνῃ πόλεμος καὶ νὰ κληθοῦν
τόσα ἡλικία καὶ νὰ γίνονται τόσα ἔ-
ξοδα εἰς τὸ πτωχὸν κράτος ; Τίς ἡ ἀ-
νάγκη σὰς παρακαλῶ ;
— 'Ακριβῶς διὰ νὰ ἦναι ἀνάγκη,
κυρία, γίνονται ὅλα αὐτὰ ποῦ εἶπατε.
'Η Εὐρώπη βλέπετε...
— "Ω αὐτὴ ἡ Εὐρώπη ! Μὴ μοῦ
τὴν μελετᾶτε ! Τι συχαμένη !
— Ποία κυρία μου ; 'Η Εὐρώπη συ-
χαμένη ; Μὰ τότε τί ἐπίδειον θὰ δώ-
σετε εἰς τὸν Πειραιᾶ ; "Α ! Πολὺ μοῦ
κακοφαίνεται νὰ ὑβρίζετε τὴν Εὐρώ-
πην διότι ἐγὼ ἔζησα ἐκεῖ καὶ ἐσημά-
τισα περὶ αὐτῆς τὴν ἀρίστην ἰδέαν !
— Καὶ διατὶ σὰς παρακαλῶ δὲν ξα-
ναλῆτε ;
— ... Κωλύομαι δυστυχῶς κυρία
μου ! Εἶναι πολὺ ἀκατάλληλος ἡ ἐπο-
χὴ τώρα. (Εἰσέρχεται μία ἄλλη κυρία
ἣτις ἀφοῦ ἔχαιρέτισε, πλησιάζει καὶ ψι-
θυρίζει αὐτῇ τι εἰς τὴν πρώτην.)
— Ποὺ εἶμαρτες ;
— Μὴν ἀμφιβάλῃς. 'Ετοιμάζεται
μάλιστά νὰ φύγῃ μετὰ τὴν « Ἐρμού-
πολιν ».
— Μάλιστα, μάλιστα, ἐπαναλαμβάν-
ει ὁ κύριος, ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς
ποῦ βλέπετε πρέπει καὶ ἐνάντην νὰ
χωρῇ μέσα εἰς τὴν « Ἐρμούπολιν »
δὲν πρόκειται περὶ συρφετοῦ. Κά-
τι ἄλλο μοι ἀγγέλλειν ἤ...
— Παρτὸν, κυρία, ἐνομίσα-θε εἰ-
ξακολουθεῖτε νὰ ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν
ἐφεδρείαν.

— Μοὶ ἀγγέλλειν, ὅτι φεύγει πρὸς
καλοῦμενος εἰς τὰ ὅπλα, ἕνας πολὺ, πο-
λὺ καλὸς φίλος.
— Θὰ ἐπιστρέψῃ γρήγορα. Μὴ ἀνη-
συχεῖτε. Δὲν πιστεύω νὰ γίνῃ πό-
λεμος.
— Καὶ ἂν γίνῃ ;
— "Αν γίνῃ ! ... Τί νὰ σᾶς πῶ ; ....
Ριτόρα βιντσιττορ !
'Η Φουφού.

ΕΡΑΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

'Υπὸ ἀξιοτίμων μελῶν τῆς κοι-
νωνίας μας, συνεστήθη ἀμέσως ἐ-
πιτροπὴ πρὸς συλλογὴν βοηθημά-
των διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐρ-
γατῶν ἐφεδρῶν.
Πολλοὶ τοιαῦται οἰκογένειαι,
ὧν τὰ στηρίγματα ἔσπευσαν εἰς
τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, μένου-
σιν ἤδη εἰς τὴν τύχην των καὶ μό-
νον εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν
συμπολιτῶν των ἐλπίζουσι.
Οἱ εὐαρεστούμενοι, ἄς ἀποστέλ-
λωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν
ταμίαν τῆς συσταθείσης ἐπιτρο-
πῆς κ. Χαράλαμ. Τ. Φορέστιν.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Με πρωτοφανή πατριωτικὴν αὐτα-
πάρνησιν καὶ ἐνθουσιασμόν κατήρχον-
το εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης
Τρίτης οἱ ἐφεδρῶν ἐκ τῶν ἐξοχῶν.
'Ο ἐνθουσιασμὸς ὀφείλεται κατὰ μέ-
γα μέρος εἰς τὴν σοβαρὰν πεποιθήσιν
τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ κόσμος εἰς τὸν Βε-
νιζέλον.
'Εν Ληξουρίῳ συνέβη κάποια ἀνη-
συχία μετὰ τὸν ἐφεδρὸν καὶ τοῦ ἐμπόρου
κ. Σωτηρίου Ζακυνθίου, τὴν πρωΐαν τῆς
Πέμπτης, δι' ἐμπορικοὺς λόγους ὡς ἐπ-
ληροφορήθημεν.
'Ανεχώρησαν χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ
τοῦ ἀτμοπλοίου « Δελφίν » ἀποσταλέν-
τος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἐφεδρῶν
ἀνθυπολοχαγοί, οἱ ἐθνοφρονεῖς καὶ μέ-
γα μέρος ἐκ τῶν ἐφεδρῶν.
Μετὰ μεσημβρίαν, κατὰ πλευστάς
τῆς « Ἐρμουπόλεως » τῆς Κυκλαδικῆς
ἀνεχώρησαν καὶ οἱ ὑπολειφθέντες.
Οἱ ἀναχωρήσαντες μέχρι σήμερον ἐκ
Κεφαλληνίας ἐπίστρατοι, ἀνέρχονται
εἰς πέντε χιλιάδας περίπου.
Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξετυποῦ-
το τὸ φύλλον μας, οὐδεμία νεώτερα τη-
λεγραφικὴ εἰδήσις ἐλήφθη.
Δὲν κρίνομεν ἄσκατον νὰ συστήσω-
μεν τοῖς συμπολίταις νὰ μὴ δίδωσι θά-
σιν εἰς τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις περιστά-
σεσι ἀνησυχητικὰς διαδόσεις, διότι πᾶ-
σα ἐπίσημος εἰδήσις θὰ γίνεταί γνωστὴ
διὰ παραρτημάτων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μοι Κεφαλ-
λήνας.

'Αποχωρῶν τῆς διευθύνσεως τοῦ αὐ-
τόθι 'Υποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκ τῆς με-
ταθέσεώς μου εἰς τὴν ἐν 'Αθήναις Κεν-
τρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς, αἰσθάνομαι τὴν
υποχρέωσιν ἵνα, σὺν τῇ ἐκδηλώσει τῆς
λύπης μου διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν, ἐκ-
φράσω ὑμῖν τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστή-
σεις μου διὰ τὴν ἰδιαίτησιν ἐξέλιξιν καὶ
ἐκτίμησιν δι' ὧν με περιεβάλατε κατὰ
τὸ διάστημα τῆς αὐτοῦ διεύθυνσός μου
καὶ νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι καὶ μα-
κρὰν σας θὰ διατηρῶ ἕσασαι εὐγνώμονα
τὴν ἀγάπην τῆς φιλοφρονήσεως συμπε-
φορᾶς πάντων ὑμῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐπ-
δαμνυθεισῶν μοι ἐξαιρέτων περι-
ποιήσεων ὑπὸ τῶν εὐγενῶν κατοίκων
τῆς ὁρατῆς πόλεως τοῦ Ἀργοστολίου.
'Υποσημειοῦμαι μετ' ἰδιαζούσης ὑπο-
λήψεως.

ΑΝΤ. ΓΙΑΛΙΝΑΣ

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

'Εκφράζω δημοσίᾳ τὴν βαθεῖαν μου
εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν διαπρεπεῖ χει-
ρουργὸν κ. Παν. Φραγκόπουλον, ἀπο-
δώσαντα τὴν ζωὴν εἰς τὴν κόρην μου
Ζαφειροῦλαν Τρωγιάνου, διὰ σπουδαί-
οτάτης ἐπιτυχούς ἐγχειρίσεως εἰς τὴν
κοιλιακὴν χώραν. 'Επίσης δ' εὐγνω-
μονῶ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Νοσο-
κομείου ὡς καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν ἐπι-
ρεσίαν τοῦ Καταστήματος διὰ τὴν εὐ-
γένειαν μετ' ἣς προσεφέρθησαν εἰς τὴν
ἐκεῖ νοσηλευθεῖσαν κόρην μου.

Χαριστὴν Κουβιέλου

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Μηνᾶς Μαρκαντωνάτος 'Ελληνικῆς 'Αρα-
βαντινοῦ (Σουλᾶροι)-Γερ. Μωραΐτης, 'Αθη-
νᾶ Βρετοῦ (Βλαχάτα)-Δημ. Γεωλυμάτος,
Αἰκατερίνη Διονάτου (Ρίτσα)-Σπυρ. Σπυρά-
τος, Σοφία Κοσμετάτου (Βλαχάτα)-Μιλτιάδ.
Γεωργόπουλος, (Μουσάτα) Μαρία Λωρίτσα
(Λωρίτσα)-'Ιωαν. Μιάρμπας, Εὐανθία 'Α-
λεξανδράτου (Νεοχώριον)-'Ερωτόκρι. 'Απέ-
ργης, Μαρία Φανού (Ζῶλα)-Σπυρ. Φακιοῦ
(Κέρκυρα) 'Αμαλία Φιοραβάντη (Χαλκιδάτα)
-Αντ. Τσελέντης, Εἰρήνη Βασιλάτου (Τσε-
λεντάτα)-Δημ. Μαζαράκης, Εὐαγγελία Κου-
λούρη (Μοναστηράκι)-Γεράσ. Θεοδωράτος
Αἰκατερίνη Αἰναργάτου (Μονοπαλάτα)-Δημ.
Θωμάς, Φιορούλα Καψάλη (Μεσοβούνια)-
'Αγαθ. Διακρούσης, Στάμω Χαλιώτου (Κο-
κολάτα)-Σταῦρος Σερμάτος Μαργαρίτα Ρου-
χωτᾶ (Κοντογενάδα)-Ναπολ. Μαραβέγιας,
'Αλεξάνδρα Μοραῖτου (Πεσάδα)-Μαρίνος
Φωκᾶς (Τσακαρισιάνο) Εὐανθία Γαρυπῆ
(Φραγκάτα)-Δημ. Χρυσάκης, Καλλιόπη Πε-
ραρῇ (Βλαχάτα Σάμης)-Παναγ. Κολοκοτσᾶς
Εὐρώπη Μαράτου (Αργοστόλιον).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολλὰς ζημίας ἐπέφερον ὁ σεισμὸς τοῦ
παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὰ χωρία 'Ανω-
γῆς καὶ Κατωγῆς, μικροτέρας δὲ εἰς τὴν πό-
λιν Ληξουρίου.
— 'Ο κ. Βέγιας ἐξέφρασε τὴν γνώμην, νὰ
δοθῶσιν βοηθήματα καὶ εἰς τοὺς νέους σει-
σμοπαθεῖς, ἀφοῦ ὑπάρχει κάποιον περισσεύμα
ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν πρώτων ζημιῶν.
— Προσκληθέντος εἰς τὰ ὅπλα ὡς ἐφεδρῶν
ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ συναδέλφου κ. Μ. Μου-
ρελάτου, ὁ « Μύδρος » θὰ ἐκδίδεται εἰς μι-
κρόν σχῆμα μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του.
— 'Η Διοίκησις τῆς Φιλαρμονικῆς Κεφα-
λληνίας, συμμεριζομένη τῆς σοβαρᾶς πολιτι-
κῆς καταστάσεως, ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ
προσωρινῶς τὰς ἐξόδους τοῦ μουσικοῦ σώ-
ματος.
— 'Εν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φί-
λων ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυρια-
κὴν εἰς Δωριζάτα, οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιλτιά-
δους Γεωργοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος
Μαρίας Α. Λωρίτσα, εἰς οὓς εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.
Π. Γ.
— Οἱ κάτοικοι Εἰκοσιμίας ἐκφράζουσι τὰς
ἀπείρους εὐχαριστίας των πρὸς τὸν ἀστυνο-
μικὸν σταθμάρχην Πεσάδος κ. Πιθαμίτσην,
εἰς τὴν ὥκων ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα
τοῦ ὁποίου, ὀφείλεται ἡ ἐξάλειψις τῶν ταρα-
χοποιῶν στοιχείων τῆς περιφερείας των.
— Τῇ ἐγκρίσει τῆς Ι. Συνόδου, προσεληφ-
θῇ πρὸς μνημὸν ὑπὸ τῆς ἐν Νεαπόλει τῆς Ἱτα-
λίας 'Ελλην. Κοινοῦτος ὁ ἡμέτερος συμπο-
λίτης, αἰδεσιμώτατος κ. Γεράσιμος Χ. Πο-
ταμιάνος, ὡς ἱερατικὸς αὐτῆς προϊστάμενος.
Τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ νέαν
θέσιν του.
— Ἀφίκετο καταγοητευμένος ἐκ τῆς δη-
μοσιογραφικῆς περιουσίας του ἀπὸ τὴν Ρωσ-
σίαν καὶ Ῥωμανίαν ὁ ἀγαπῶνς συνάδελφος
κ. Χ. Κυριακάτος.
— 'Ο Τιμόθεος Γρηγοράτος καὶ 'Ιωάννης
Τζωρτζάτος ἡ Σμάρα ἐκ Δειληνιτῶν, ἐ-
πυροβολήθησαν ὑπ' ἀγνώστων καθ' ὅδον, ἐ-
πιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον των ἐκ Πυλλά-
ρου, καὶ ὁ Γρηγοράτος ἐπορεύθη.
Οἱ ἔνοχοι ἀγνοοῦνται.
— Ἐμνηστεύθησαν ἐν 'Αθήναις αἱ γάμοι
τὸς αἰλὸς κ. Παναγῆς Νεόφυτος ἐργοστασι-
άρχης ἐν 'Οδησσῷ καὶ ἡ τῆς κ. Σμαρτῆς
Ι. Ἀρπατέλλου. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.
— Ἀρχαιότες μεγάλας ἀνάσκαψας ἀνοῖξεν ὁ
γενερέθησαν κατὰ τὰς ἀνάσκαψας ἀνοῖξεν ὁ
'Υδραγωγεῖν.

ΣΤΗΛΗ
ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιή-
σωμεν τὴν ἀξιοτίμων πελατείαν μας καὶ
τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι, ἐπιθυμοῦντες
νὰ παρέχωμεν μεγαλειέτας εὐκολίας εἰς
τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός
μας, θὰ κανονίζωμεν ἀπὸ σήμερον καὶ
εἰς τὸ ἔξης ὅλα τὰ εἶδη μετ' ἐλάχιστον
κέρδος.
'Η πώλησις γίνεται τοῖς μετρητοῖς.
(Ἐκ τῶν καταστημάτων
Σ. Ι. ΑΒΑΙΧΟΥ καὶ Σα ('Αβλιχάκη)

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι ἀνασταλείσης δι' ἄ
ποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν
'Υπουργοῦ τῆς συνθηματικῆς καὶ συμ-
βολικῆς ἀνταποκρίσεως ἐν τῷ ἐσωτερι-
κῷ, δὲν γίνονται δεκτὰ τοιαῦτα τηλε-
γραφήματα μέχρι νεωτέρας εἰδοποιή-
σεως.

Τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1912

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐγγραφεῖς εἰς τὸ
Νέον Λαχειοφόρον δάνειον τῆς 'Εθνι-
κῆς Τραπεζῆς, ὅτι ἀπεστάλησαν εἰς τὸ
ἐνταῦθα ὑποκατάστημα αὐτῆς οἱ προ-
σωρινοὶ τίτλοι τοῦ δανείου.
'Η πρώτη κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 24
Σεπτεμβρίου 1912.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπο)τος)

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΔΡΑΓΩΝΑ

'Εν τῷ ἐργοστασίῳ μου κατασκευάζον-
ται γλυκύσματα διὰ γάμους, βαπτίσμα,
χοροὺς καὶ γεύματα. 'Επίσης κατασκευ-
άζονται ὁσόλια καὶ ἄλλα ποτὰ διάφορα
πρωτοφανοὺς γεύσεως καὶ ἀρωματικότη-
τος. Ἀπαντα δὲ ταῦτα πωλοῦνται εἰς
τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Η ΑΤΤΙΚΗ

Εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἐστιατό-
ριον τῶν 'Αθηνῶν ἰδρυθὲν πρὸ πεν-
ταετίας ἐν ὁδῷ Πατησίων, διευθυνό-
μενον ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας Γερα-
σίμου Τραυλοῦ, ὁ ὁποῖος παρέχει ὅ-
λως ἰδιαίτερον περιποίησιν εἰς τοὺς πα-
τριώτας. 'Η μαγειρικὴ τὸν τελεία, ἡ
καθαριότης πρωτοφανής, αἱ δὲ τιμαὶ
τῶν φαγητῶν εὐθυνώταται.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΙ

Τὸ μοναδικὸν καὶ πεφημισμένον ξε-
νοδοχεῖον τοῦ Πειραιῶς. Προθυμώτα-
τον ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπαστράπτον πάν-
τοτε ἐκ καθαριότητος, χάριν τῆς ἀγού-
πνου ἐπιβλήσεως τῶν συμπολιτῶν μας
διευθυντῶν κ. κ. Ζαμάνη καὶ Ζελάτου.
Τέλειον εἰς τὸ εἶδος του διὰ τὴν ἀνεσιν
πάσης οἰκογενείας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

'Ας μὴ ξεχνοῦν οἱ ἐν 'Αθήναις συμ-
πολίται, ὡς καὶ οἱ ταξιδευόντες ἐκεῖ,
ὅτι τὸ καλλίτερον ὑποδηματοποιεῖον
τῶν 'Αθηνῶν εἶναι τὸ τοῦ συμπολίτου
μας Ν. Γεωργάτου ἐν ὁδῷ Σταδίου,
ὅπερ τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ

Θ συμπολίτης μας κ. Κωστής 'Ιγ-
νέσης ἔχει τὸ καλλίτερον Κομορτίον καὶ
καρπούζιον νὰ πωλῇ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν
σάκειον. Ὅλα τὰ ἀρώματα ἔχει πρωτο-
φθάνον καὶ τὰ πλεονέκτητα εἰρηνότερα ἀπὸ
ὅλα τὰ ἄλλα καταστήματα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ZIZANIOY